

[Christophersen.]

vis er der jo både i socialdemokratiets og venstres udspil, men også i det radikale venstres plan og i de forslag, der er kommet fra det konservative folkeparti, forslag fremme om at øge støtten til egnsudvikling, at indføre garantiordninger for lån til håndværk og mindre industri, at forbedre eksportkreditordningerne, at lempe de kommunale investeringslofter, at forbedre erhvervenes afskrivningsregler, at øge interessen for investeringer i miljøforbedringer, at få arbejdsmiljøreformen hurtigt gennemført, at løse problemer for unge arbejdsløse og at forbedre realkreditreglerne for derigennem at fremme byggeaktiviteten og beskæftigelsen i byggesektoren.

Her har vi altså en lang række punkter, hvor der mellem et stort antal partier er meget store berøringsflader, og måske er det derfor på hele dette vigtige felt, folketingets samarbejdsvilje lettest kunne finde sine første praktiske udtryk; venstre opfordrer i hvert fald de øvrige partier til at gå med ind i positive forhandlinger om en sådan samlet produktions- og beskæftigelsesfremmende politik.

Et andet vigtigt punkt, hvor venstre tror der kan opnås gode resultater, er det offentliges langsigtede udgiftspolitik og samordningen af statens, amternes og kommunernes budgetlægning. En af grundene til, at spareforslag har så svært ved at samle det nødvendige flertal, er jo, at vi gennem en årrække har forsømt netop den langsigtede styring af de offentlige udgifter. PP II har for længst påvist konsekvenserne heraf. Nu må det være dette det nyvalgte folketing, der søger at drage de politiske konsekvenser heraf, sådan som der allerede er blevet lagt op hertil med en række af spareforslagene.

En begyndelse er gjort: det drejer sig om forslag til besparelser på normer og standarder, generelle budgetbegrænsninger, beskæring af gratisprincippet på en række felter; og det er jo karakteristisk, at det i

høj grad er disse spareforslag, som har haft lettest ved at samle flertal i folketinget.

Venstre tror derfor, at vi her står over for et andet vigtigt område, hvor samarbejdsviljen kunne finde praktiske udtryk. Hvis det kunne lade sig gøre, ville der samtidig være gode muligheder for også i de kommende år at fortsætte den skattelettelsspøpolitik, der nu er indledt. Vi ønsker og foreslår derfor, at folketinget, samtidig med at det behandler finanslovsforslaget, tilrettelægger et grundigt arbejde for gennemgangen af budgetoverslagene og hele den udgiftkrævende lovgivning.

Med disse bemærkninger skal jeg på venstres vegne opfordre folketingets partier til at gå med ind i det fornødne samarbejde om løsningen af de store problemer. Der er synspunkter, som klart skiller os, og som det vil kræve anstrengelser at forene, men det er på den anden side netop på de punkter, befolkningen nu venter at der vises samarbejdsvilje. Men der er også punkter, hvor et samarbejde lettere kan etableres — jeg har nævnt nogle af dem — og hvor resultaterne ikke vil være mindre betydningsfulde. Dem bør vi i den kommende tid også flittigt benytte os af.

Svend Andersen (Roskilde amt) (FP):

Nu da regeringen tilsyneladende bliver siddende, vil jeg gerne opfordre den til at forhandle med et antal partier, der tilsammen udgør et flertal, i stedet for disse endeløse samtaler med et enkelt parti ad gangen. Og nu da statsministeren for 7. eller 8. gang har konstateret, at han ikke kan få det, regeringen kalder den nødvendige politik, igennem ved hjælp af socialdemokratiet, vil jeg gerne opfordre regeringen til at samle de partier, der ikke er bange for at gennemføre upopulære foranstaltninger til gavn for beskæftigelsen og betalingsbalancen. Efter hr. Jens Møllers prisværdige initiativ her i de senere dage kan statsministeren jo ikke længere hævde, at der ikke er nogen flertalsmulighed med fremskridtspartiet, og jeg